

**Dénes
Ferenc**

sportközgazdász

VÉLEMÉNY

Nyilatkozat

Ma nyilatkozatot ad ki a Magyar Olimpiai Bizottság, amelyben a magyar sporttársadalom nevében megfogalmazza viszonyát a Budapesten rendezendő nyári olimpiai és paralimpiai játékokhoz. Az olimpiarendezés gondolata – sokadszorra – azért kerülhet újra napirendre hazánkban, mert a Nemzetközi Olimpiai Bizottság nemrég meghirdetett új irányvonala az olcsóbb, költséghatékonyabb, fenntartható beruházásoknak kedvező olimpiai rendezésekről, úgy tűnik, esélyt kínál a nagy sporthagyományokkal, de kisebb gazdasági lehetőségekkel bíró országoknak. Tehát nekünk is. Nincs kétségem, hogy a magyar sportvezetők kiállnak majd a budapesti olimpia rendezése mellett. Ez rendben is van, csak az a kérdés, mi közünk néhány tucat remek sportoló gyermekkori álmához nekünk, többieknek, akiknek nem adatott meg, hogy kiugró sportteljesítményeket érjünk el?

Nagyon is sok. Nemcsak a mi generációnk, hanem gyerekeink, unokáink személyes életét is komolyan befolyásolja egy esetleges magyar olimpiai rendezés.

Ne legyenek kétségeink! Bármennyire is „olcsó” az olimpia, akkor is sokba kerül. Az Európai Unió tagjaként persze joggal számíthatunk arra, hogy a fejlesztési költségek egy részét az európai közösség finanszírozza – a lengyel futball Európa-bajnokság rendezése esetében az arány elérte a 30 százalékot –, de a források meghatározó részét nekünk, adófizetőknek kell rendelkezésre bocsátani.

Egy sikeres pályázat esetén hét évünk lenne arra, hogy elkészüljünk,

így a központi költségvetésnek biztosan újra kellene gondolnia a fejlesztési prioritásokat is, és közvetetten mindenkinek részt kell vállalnia a terhekből.

De nemcsak a kiadási, a bevételi oldalon is érintettek vagyunk mindahányan. A rendezés infrastruktúrájának kiépítése persze az építőipart, az üzleti szolgáltatási szektort érinti elsődlegesen, maga a rendezés a szabadidőiparnak termel extrabevételeket. Az építőiparnak cementre, téglára van szüksége, amit a beszállítóknak kell megtermelniük. Hasonlóképpen van szüksége a turizmusnak, vendéglátásnak, a szabadidős ágazatnak jó minőségű élelmiszerekre, vonzó programokra. A tovagyrúzó gazdasági hatások előbb-utóbb minden termelőágazatot elérnek.

Az építéshez, felkészüléshez és a rendezéshez jól képzett munkaerő is kell, ami sokban segíthet a munkanélküliség csökkentésében. A fejlesztések finanszírozása költséget jelent a központi költségvetésnek, tehát nekünk, de ha jól szervezzük a munkát, akkor

a kifizetések jelentős része a magyar vállalkozóknál és elsősorban a megnövelt számú munkavállalónál marad.

Márpedig a dolgok természete szerint a megkeresett pénz jelentős részét elköltjük, ami többletkeresletként jelenik meg a piacon. A növekvő gazdaság többlet-adóbevételeket is eredményez, tehát a közösségi finanszírozás egy része visszakerül a költségvetésbe, ami a projekt finanszírozásán könnyít, de a szociális ágazatok „kompenzálására” is lehetőséget kínál. Jelenleg nem tudjuk, hogy egy sikeres magyar olimpiai pályázat, a rendezés költségei és hasznai milyen viszonyban vannak egymással. Ha túlvállaljuk magunkat, annak kárát még unokáink is látni fogják, de legalább ugyanakkora hibát követünk el, ha kihagyunk egy olyan lehetőséget, amely generációknak kínál esélyt a felemelkedésre, sorsuk jobbra fordulására. Szerintem érdemes a pályázatról közösen gondolkodni, megvizsgálni a lehetőségeket, mert a kérdés eldöntésében előbb-utóbb mindnyájunknak nyilatkoznunk kell.